

Uitspraak d.d. 20 augustus 1984, rolnr. 74/84 M II

griffie 1330/82

FW/1

HET GERECHTSHOF TE 's-GRAVENHAGE,

tweede meervoudige belastingkamer;

GEZIEN het beroepschrift van X te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur der omzetbelasting te W op het bezwaarschrift van belanghebbende tegen de hem opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1976 tot en met 1980;

GEZIEN de overige stukken van het geding;

GEHOORD op 17 mei 1984 te 's-Gravenhage ter zitting de gemachtigde, alsmede de Inspecteur;

OVERWEGENDE dat bij bovengenoemde naheffingsaanslag f 10.527,-- aan enkelvoudige belasting is nageheven zonder toepassing van verhoging;

dat bij de bestreden uitspraak deze naheffingsaanslag is gehandhaafd;

dat de Inspecteur na het indienen van het beroepschrift de naheffingsaanslag – kennelijk – ambtshalve – heeft verminderd tot een van f. 7.696,--;

dat het beroep uiteindelijk – na wijziging van het standpunt belanghebbende in de loop van het geding – strekt tot vermindering van de naheffingsaanslag tot een van f. 4.906,--;

dat de inspecteur heeft geconcludeerd tot bevestiging van zijn uitspraak;

OVERWEGENDE dat, gezien de stukken van het geding en gelet op hetgeen ter zitting nog is verhandeld, het volgende is komen vast te staan:

Belanghebbende oefent in de vorm van een eenmanszaak een bedrijf uit dat zich in hoofdzaak bezig houdt met het plaatsen van installaties op zeeschepen, alsmede het verrichten van onderhoud en/of reparatie daaraan. Hij is als zodanig ondernemer in de zin van artikel 7 van de Wet op de omzetbelasting 1968 - hierna: de Wet.

De administratie van belanghebbende bestond in de jaren 1978 en 1979 in hoofdzaak uit een tabellarisch kas-, bank-, en giroboek. De onbenoemde privé-uitgaven werden daarin achteraf als geschatte bedragen geboekt. Kascontrole vond niet plaats.

Tijdens een in 1981 vanwege de Inspecteur bij belanghebbende ingesteld onderzoek heeft de controlerende ambtenaar een vermogensvergelijking opgesteld. Uit deze vergelijking bleek voor het jaar 1978 een negatief bedrag voor huishoudelijke privé-uitgaven beschikbaar van

f. 3.239,--. Bij het opleggen van de naheffingsaanslag heeft de Inspecteur dit bedrag tot positief f. 4.642,-- verhoogd, tot de omzet van belanghebbende over het jaar 1978 het verschil tussen voormelde bedragen ad f. 7.881,-- gerekend en in de naheffingsaanslag begrepen 18 percent van dit laatste bedrag ofwel f. 1.418,--.

In de naheffingsaanslag is voorts begrepen een bedrag ter zake van een vermindering van de belasting uit hoofde van de zogenaamde kleine ondernemersregeling, bedoeld in artikel 25 van de Wet, welke vermindering naar het oordeel van de Inspecteur door belanghebbende voor het jaar 1979 ten onrechte is toegepast. Het in de naheffingsaanslag ter zake begrepen bedrag is volgens het verzoekschrift f. 1322,--. Partijen zijn het ter zitting erover eens geworden dat dit bedrag f. 1372,-- moet zijn.

OVERWEGENDE dat het geschil de vraag betreft of in de naheffingsaanslag terecht de voormelde bedragen van f. 1.418,-- en f. 1.372,-- zijn begrepen; belanghebbende beantwoordt deze vraag ontkennend, de Inspecteur bevestigend.

OVERWEGENDE dat partijen hun vorenomschreven standpunten doen steunen op de gronden welke daartoe door hen zijn aangevoerd in het beroepschrift, onderscheidenlijk het verzoekschrift;

dat partijen aan hun aldus gegeven uiteenzettingen ter zitting het volgende hebben toegevoegd:

belanghebbende: de Inspecteur zegt wel dat de kasadministratie niet volgens de wettelijke voorschriften werd bijgehouden, maar er ging ook vrijwel niets via de kas; de werkzaamheden werden uitsluitend voor grote rederijen verricht, die niets contant afrekenden, maar alles voldeden per bank of giro; het administratieve kassaldo op de verschillende balansdata is hieruit te verklaren dat de vroegere boekhouder de privé-bankopnamen als contante ontvangsten verantwoordde en aan het einde van elk jaar van het administratieve kassaldo aftrok het bedrag dat naar zijn schatting voor de huishouding van belanghebbende was opgenomen;

op initiatief van de tegenwoordige gemachtigde is – voordat de controle omzetbelasting is ingesteld – het administratieve kassaldo weggeboekt; de vroeger gevolgde ongelukkige werkwijze is er de oorzaak van dat administratief voor 1978 een negatief bedrag voor privé beschikbaar is; in werkelijkheid was dat niet het geval, hetgeen ook hieruit is af te leiden dat er, indien de jaren tezamen worden gezien, een, gelet op zijn levenswijze, voldoende bedrag voor privé beschikbaar is; de privé-boekhouding behoeft niet in de zakelijke boekhouding te worden verwerkt; daarom gaat de Inspecteur er ten onrechte van uit dat niet is voldaan aan de administratieve

verplichtingen en dat op die grond geen aanspraak bestaat op vermindering van belasting ingevolge de kleine ondernemersregeling;

de Inspecteur: aan de gemachtigde kan worden toegegeven dat als er geen zakelijke ontvangsten in contanten zijn, een kasadministratie niet nodig is en het ontbreken daarvan geen grond oplevert tot omkering van de bewijslast of tot het onthouden aan belanghebbende van de vermindering van belasting uit hoofde van de kleine ondernemersregeling; andere omstandigheden dan het niet volgens de wettelijke voorschriften voeren van een kasadministratie, welke grond opleveren voor het inroepen van de omkering van de bewijslast of het niet nageleefd achten van de administratieve verplichtingen van belanghebbende zijn er niet; wat dan de kasadministratie betreft is op te merken dat er een zakelijke kas was en dat er dus een administratie moet zijn die aan de wettelijke voorschriften voldoet; belanghebbende zegt nu wel dat er weinig per kas ontvangen is, maar hij bewijst ter zake niets;

OVERWEGENDE OMTRENT HETGESCHIL:

dat de Inspecteur stelt dat ingevolge artikel 36 van de Wet in verbinding met artikel 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen het beroep moet worden afgewezen, omdat belanghebbende niet volledig heeft voldaan aan de bij of krachtens artikel 34 van de Wet opgelegde verplichtingen; dat de Inspecteur daartoe aanvoert dat belanghebbende in zijn tabellarische kas-, bank- en giroboek de onbenoemde privé-uitgaven achteraf als geschatte bedragen boekte en geen kascontrole toepaste;

dat krachtens artikel 34 van de Wet in artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968, voor zover hier van belang, is bepaald dat de ondernemer gehouden is van de uitgaven en ontvangsten ter zake van de aan hem en door hem verrichte leveringen van goederen en verleende diensten regelmatig aantekening te houden;

dat dit artikel 31 evenwel niet de verplichting van de ondernemer inhoudt omtrent de opnamen voor privé-doeleinden eveneens regelmatig aantekening te houden;

dat dan ook het achteraf als geschatte bedragen boeken van onbenoemde privé-uitgaven en het niet toepassen van kascontrole niet de gevolgtrekking wettigt dat het bepaalde in artikel 31 van voormelde uitvoeringsbeschikking niet is nageleefd;

dat gelet hierop alsmede op hetgeen de Inspecteur ter zitting heeft verklaard omtrent andere feiten in de boekhouding van belanghebbende, geen grond bestaat voor het toepassen van de sanctie, bedoeld in artikel 36 van de Wet;

dat uit het vorenoverwogene volgt dat de Inspecteur, die stelt dat belanghebbende in 1979 een bedrag van f. 1.418,-- te weinig aan omzetbelasting op aangifte heeft voldaan, zijn stelling dient te bewijzen;

dat hij daartoe aanvoert dat de bevinding van een negatief bedrag als voor persoonlijke huishoudelijke uitgaven beschikbaar, de door hem toegepaste omzetcorrectie rechtvaardigt;

dat echter, gelet op de door belanghebbende voldoende gemotiveerde en door het Hof aannemelijk geachte verklaring voor het uit de kasadministratie voortvloeiende negatieve, voor onbenoemde privé-uitgaven beschikbare bedrag, de bevinding van dit bedrag niet het door de Inspecteur te leveren bewijs vormt;

dat de Inspecteur het op hem rustende bewijs ook niet op andere wijze heeft geleverd;

dat in het vorenoverwogene besloten ligt dat evenmin bewezen is des Inspecteurs stelling dat belanghebbende wegens het niet voldoen aan de krachtens artikel 34 van de Wet bestaande verplichtingen, geen aanspraak heeft op vermindering van belasting uit hoofde van de in artikel 25 van de Wet neergelegde zogenaamde kleine ondernemersregeling;

dat uit al het vorenoverwogene volgt dat de naheffingsaanslag, zoals die ambtshalve is verminderd, dient te worden verminderd met de meervermelde bedragen van f. 1.418,-- en f. 1.372,--.

RECHTDOENDE:

VERNIETIGT de uitspraak, waarvan beroep.

VERMINDERT de naheffingsaanslag tot een van f 4.906,--.

Aldus vastgesteld in raadkamer op 20 augustus 1984 door mr. C.A. van der Beek, vice-president, mr. H.L. Krans en L.F. Ploeger, raadsheren, in tegenwoordigheid van mr. J.S. Beukens, waarnemend griffier.

Beukens

Van der Beek

Aangetekend aan
partijen verzonden:
3 OKT. 1984